

ROMOS APEIGŲ LITURGINIŲ KNYGŲ PAPILDYMAI skirti Švč. Mergelės Marijos, Bažnyčios Motinos, minėjimui

VISUOTINIS ROMOS KALENDORIUS

GEGUŽĖ

Pirmadienį po Sekminių – Švč. Mergelė Marija, Bažnyčios Motina **Prival. min.**

ROMOS MIŠIOLAS

I

PAGRINDINIS MIŠIOLAS

Pirmadienis po Sekminių

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA, BAŽNYČIOS MOTINA

Privalomas minėjimas

Votyvinės Švč. Mergelės Marijos, Bažnyčios Motinos (p. 1088).

VII

SKAITINIAI ŠVENTŲJŲ MIŠIOMS

(Š)

Pirmadienis po Sekminių

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA, BAŽNYČIOS MOTINA

Privalomas minėjimas

Pirmasis skaitinys

Pr 3, 9–15.20

Visų gyvųjų motina

Iš Pradžios knygos.

[Kai žmogus buvo vėlges vaisių nuo mėsio,] Višpats Diėvas pašaukė jį ir paklausė: „Kur tu esi?“ Jis atsiliėpė: „Išgirdau tavo garšą sodė ir nusigandaũ, nes buvaũ nuogas, todėl pasislėpiau“. {Diėvas} jo klausė: „Kas gi tãu pasakė, kad tu nuogas? Ar vėlgei vaisių nuo mėsio, kuriõ vaisių buvaũ tãu išakęs nevãlgyti?“ Žmogus atsakė: „Móteris, kuriã tu man daveĩ bũti su manimĩ, man dãvė vaisių nuo to mėsio, aš ir vãlgiau“. Višpats Diėvas kreĩpėsi į móterį: „Kodėl tu taip padareĩ?“ Móteris atsakė: „Žaltỹs manė

apgãvo, aš ir vãlgiau“. Viẽšpats Diẽvas tãrẽ žãlčiui: „Kadãngi tu taip padareĩ, esi prakẽiktas tarp visũ gyvuliũ ir tarp visũ žvẽriũ. Ant pilvo šliãužiosi ir dũlkes ẽsi visas sãvo gyvẽnimo dienàs. Aš sukẽlsiu priešiškũmã tarp tavẽs ir móters, tarp tãvo palikuõniũ ir jos palikuõniũ; jis kiřs tau per gãlvã, o tu kiřsi jam į kuĩnã“.

Žmogũs pavadino sãvo žmõnã Eva, nes ji bũvo visũ gyvũjũ mótina.

Tai Diẽvo žõdis.

Arba:

Apd 1, 12–14

Jie iřtvermingai ir vieningai atsidẽjo maldai kartu su Jẽzaus motina Marija

Iř Apãštalu darbũ.

[Kai Jẽzus bũvo pãimtas į dangũ,] apãštalai sugrĩžo į Jerũzalẽ iš vadĩnamojo Alỹvũ kãlno, bũvusio netoliẽse – kiek leidžiama nueĩti šãbo diẽnã.

Parẽjẽ jie susiriĩko aukřtutiniame kambaryjẽ, kur bũvo apsisõtjẽ. Ten bũvo Pẽtras ir Jõnas, Jokũbas ir Andriẽjus, Pilỹpas ir Tõmas, Baltramiẽjus ir Mãtas, Alfiejaus sũnũs Jokũbas, Sõmonas Uolũsis ir Jũdas, Jokũbo brõlis. Jie visi iřtvermingai ir vieningai atsidẽjo maldai kartu su móterimis ir Jẽzaus mótina Marija bei jo brõliais.

Tai Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmẽ Ps 86 (87), 1–2. 3 ir 5. 6–7 (P.: 3)

P. Klausýkis, Diẽvo mieste, nuostabiũjũ dalỹkũ,
kuriuõs jis apie tavẽ bylõja.

¹ Aĩt šveĩtojo kãlno stõvi jõ įkũrtas miẽstas;

² Viẽšpats Ziono vartũs labiaũ pamilo
negũ kitàs buveinẽs Jokũbo žẽmẽj. – **P.**

³ Klausýkis, Diẽvo mieste, nuostabiũjũ dalỹkũ,
kuriuõs jis apie tavẽ bylõja:

⁵ bus kalbama apie Zionã:

„Visos taũtos jamẽ uždĩmusios,

nes pats Aukřčiãusiasis jį įkũrẽ“. – **P.**

⁶ Viēšpats įrašys tautų knygų:

„Ši tauta tenai gimė“.

⁷ Ir giedos visi, šokdami iškilmių šokį:

„Tavyje mąno šaknys“. – **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliuja. – O laimingoji Mergėle, pagimdziusi Viēšpatį;
o palaimintoji Bažnyčios Mótina,
sáuganti mumysè tavo Sūnaūs Jézaus Krìstaus Dvāsią! –

P. Aleliuja.

Evangelija

Jn 19, 25–34

Štai tavo sūnus. Štai tavo motina.

+ Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Jōną.

Anuo metù prie Jézaus krýžiaus stovėjo jo mótina, jo mótinos sesuõ, Marija Klopiēnė ir Marija Magdaliētė. Pamātęs stóvinčius mótiną ir mýlimąjį mókinį, Jézus tārė mótinai: „Móterie, štaĩ tavo sūnūs!“ Paskuĩ tārė mókiniui: „Štaĩ tavo mótina!“ Ir nuo tos valandõs mokinýs pasiēmė ją pas savė.

Tadà, žinódamas, jog viskas įvykdyta, ir kad išsipildytų Rāštas, Jézus tārė: „Trókštu!“

Tenaĩ stovėjo iñdas, pilnas pėrrūgusio vyno. Jie pakėlė ant yzopo vytėlės kempinę, pamirkýtą vynė, ir prīnėšė prie jo lūpų. Paragāvęs to vyno, Jézus tārė: „Àtlikta!“ Ir, nulėidęs gálvą, atidavė dvāsią.

Kadangi bũvo Prisirengimo dienà ir žýdai nenorėjo, kad kūnai liktų ant krýžiaus per šābą, – nes tas šābas bũvo didelės šveñtės dienà, – jie prāšė Pilòtą, kad nukryžiúotiesiems bũtų suláužyti blauzdikauliai ir kūnai nuimtì. Tad atėjo kareĩviai ir suláužė blauzdàs vienám ir antrám, kuriẽ bũvo su juo nukryžiúoti. Priēję prie Jézaus ir pamātę, kad jis jau mĩręs, jie nebeláužė jam blauzdũ, tik vėnas kareĩvis íetimi pėrdūrė jam šóną, ir tuojaũ ištekėjo kraũjo ir vandeñs.

Girdėjote Viēšpaties žodį.

VALANDŲ LITURGIJA

Pirmadienis po Sekminių
ŠVČ. MERGELĖ MARIJA, BAŽNYČIOS MOTINA
Privalomas minėjimas

Švenčiausiajai Mergelei Marijai priskiriamas Bažnyčios Motinos titulas, nes ji pagimdė Kristų, Bažnyčios Galvą, ir, prieš jos Sūnui ant kryžiaus atiduodant dvasią, tapo visų atpirktųjų Motina. Palaimintasis popiežius Paulius VI šį titulą iškilmingai patvirtino 1964 m. lapkričio 21 d. sakydamas kalbą Vatikano II Susirinkimo tėvams ir nustatė, kad „dabar jau visa krikščionių tauta šiuo labai mielu vardu teiktų dar didesnę pagarbą Dievo Gimdytojai negu iki tol“.

Iš Bendrųjų tekstų Švč. Mergelei Marijai, „Valandų liturgija“ III, išskyrus:

Aušrinė

ANTRASIS SKAITINYS

Iš palaimintojo popiežiaus Pauliaus VI kalbos užbaigiant Vatikano II Susirinkimo trečiąją sesiją

(1964 m. lapkričio 21 d.: AAS 56 [1964], 1015-1016)

Marija – Bažnyčios Motina

Įvertindami artimus ryšius, kuriais tarpusavyje yra susietos Marija ir Bažnyčia, Palaimintosios Mergelės garbei ir mūsų paguodai skelbiame Švenčiausiąją Mariją Bažnyčios Motina, tai yra visos krikščionių tautos – tiek tikinčiųjų, tiek ir ganytojų, kurie ją vadina meilingąja Motina. Taip pat nutariame, kad dabar jau visa krikščionių tauta šiuo labai mielu vardu teiktų dar didesnę pagarbą Dievo Gimdytojai negu iki tol ir į ją kreiptų savo maldavimus.

Tai titulas, kuris, garbingieji broliai, krikščionių pamaldumui nėra neįprastas – juk Kristaus tikintieji ir visa Bažnyčia ypač mėgsta kreiptis į Mariją vadindami ją Motina. Šis vardas išties yra tikrojo pamaldumo Marijai išraiška, nes tvirtai remiasi tuo pačiu kilnumu, kuriuo yra apdovanota Marija kaip Įsikūnijusio Dievo Žodžio Motina.

Taigi, kaip dieviškoji Motinystė yra visiškai savito Marijos santykio su Kristumi ir jos dalyvavimo Jėzaus Kristaus atliktame žmonijos išgelbėjimo darbe priežastis, lygiai taip pat labiausiai iš jos dieviškosios Motinystės kyla Marijos santykis su Bažnyčia. Juk Marija yra Motina Kristaus, kuris jos mergeliškose įsčiose iškart prisiėmė žmogiškąją prigimtį ir su savimi, kaip Galva, sujungė savo mistinį Kūną, kuris yra Bažnyčia. Taigi Marija, būdama Kristaus Motina, turi būti laikoma ir visų tikinčiųjų bei ganytojų – Bažnyčios – Motina.

Dėl šios priežasties mes, nors ir neverti, nors ir silpni, vis dėlto su pasitikėjimu ir karšta sūniška meile keliamo į ją akis. Ta, kuri kitados mums dovanojo Jėzų, aukštybių malonės šaltinį, negali nesuteikti savo motiniškos pagalbos Bažnyčiai, ypač šiuo laiku, kai Kristaus Sužadėtinė trokšta dar uoliau vykdyti savo išganingąją misiją.

Šis glaudus mūsų dangiškosios Motinos ir žmonijos ryšys skatina mus nuolat ugdyti ir stiprinti tokį pasitikėjimą. Kad taptų verta Įsikūnijusio Žodžio Motina, Marija buvo Dievo apdovanota nuostabiomis bei didžiomis malonėmis. Vis dėlto ji yra mums artima. Ji, kaip ir mes, yra Adomo dukra, taigi mūsų sesuo dėl bendros žmogiškos prigimties; ji dėl būsimųjų Kristaus nuopelnų buvo nesutepta gimtosios nuodėmės, tačiau prie dieviškai gautų dovanų ji prijungė savo pačios tobulo tikėjimo pavyzdį, taip pelnydama evangelinį pašlovinimą: „Laiminga įtikėjusi.“

Marija šiame žemiškame gyvenime buvo tobulas Kristaus mokinio pavyzdys, visų dorybių veidrodis, savo elgesiu ji visiškai įgyvendino Jėzaus Kristaus skelbtuosius palaiminimus. Tad visa Bažnyčia įvairiose savo gyvenimo srityse ir aktyvioje veikloje teima iš Mergelės Dievo Gimdytojos pavyzdį, kaip reikia tobulai sekti Kristumi.

ATLIEPAS

Plg. Lk 1, 35

K. Šventoji Dvasia nužengė ant Marijos, **A.** Aukščiausiojo galybė ją pridengė savo šešėliu.

K. Su Sūnumi kenčiančią vėl ją pripildė, kaip atpirktųjų Motiną. **A.** Aukščiausiojo galybė ją pridengė savo šešėliu.

Malda kaip Rytmetinės.

Rytmetinė

Zacharijo giesmės prieg.

Kartu su Jėzaus motina Marija
jie visi išstvermingai ir vieningai atsidėjo maldai.

MALDA

Dieve, gailestingasis Tėve, ant kryžiaus prikaltas tavo Sūnus savo Gimdytoją, Švenčiausiąją Mergelę Mariją, paskyrė mūsų dvasine Motina; suteik malonę, kad jos meilės stiprinama Bažnyčios šeimyna diena iš dienos būtų vis gausesnė ir šventesnė ir visas tautas patrauktų į savo prieglobstį. Prašome per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

Vakarinė

Marijos giesmės prieg.

Viešpats tarė savo motinai: „Moterie, štai tavo sūnus.“
Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo motina.“

Malda kaip Rytmetinės.